

Б. ил. редакције админ.
Космајска ул. бр. 22.Глас се дају у админист.
— Цена утврђена —Плаћена се писма не
имају. Рукописи се не
враћају.Листа, рукописе, новац
не остало што се односи
на лист, слати власништву
листа

СТРАЖА

ОСЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 109

Адреса за телеграмме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД
Преплата за Србију
на пошту:

на годину	дн. 30.
шест месеци	15.
три месеца	7.
један месец	1.

Преплата за иностранство
на пошту:

на годину	дн. 30.
шест месеци	15.
три месеца	7.

Одступање Д-р Радославова

Образовање коалиционог кабинета

БУКУРЕШТ, 10 јануара

Негодовање прогив владе д-р Радославова достигло је свој врхунац. Националисте су одржале седницу под председништвом Гешова, на којој је Гешов реферисао о политичкој ситуацији у Европи и о држању бугарске владе. Уз буран пљесак многобројних слушалаца Гешов је оштро критиковао држање кабинета д-р Радославова.

После конференције Гешов је примљен код краља Фердинанда, и задржао се дуго.

У добро обавештеним и блиским двору круговима говори се јавно да је и краљ незадовољан Радосављевом политиком и да је понудио састав новог кабинета Гешову. Међутим, Гешов је ово одбио и саветовао је краљу да састав кабинета повери којој другој личности, која би кабинет образавала из свих политичких странака.

Сем тога Гешов је саветовао краљу да се са политиком неутралности прекине и да Бугарска приђе уз Тројни Споразум, јер ће Бугарска једино тако моћи да приведе у дело остварење својих идеала: Уједињење Бугара.

„Вииторул“

Германија и Италија

Кад ће пасти одлука Италије

РИМ, 10, јануара.

Кнез Било, немачки посланик на талијанском двору и бивши канцелар послао је цару поверљив извештај о својој мисији у Италији.

По римској „Трибуни“ која је дошла до овог извештаја, он гласи:

— ...Држање италијанске владе је још увек неодређено. Штампа се држи прима нама врло, врло резервисано. Разговарао сам са неколико најугледнијих политичара и они су ми сви дали неодређене одговоре. Чл. нови

кабинета су према мени љубазни, али се види да је та љубазност усиљена. Међутим судећи по припрема које се чине ја сам уверен да одлука Италије неће пасти пре почетком фебруара. Негодовање против Аустроугарске расте из дана у дан и целокупна штампа је противу ње...

*

Немци и Аустријанци у масама одилазе из Италије. Брзи возови, који долазе из Италије у Швајцарску, препуни су Немаца и Аустријанаца, који се враћају у Немачку и Аустрију.

Ревизорима

Чинимо пажљивим све наше ревизоре, који нам ни до данас не послаше обрачун и новац да то учине на даље до 15. овог месеца. После тога доба одузећемо продају листа сваком насавасном предању ЗА НАВЕК.

За Србију

Против бугарског захтева

ПАЗИЗ, 7. јануара
„Журнал де Деба“ пише поводом сбазовања, у осталом безначајног француског бугарског комитета, да није допуштено ни једном Французу да слаби савезнике и пријатеље своје земље у корист пријатеља њених непријатеља и додаје да су садањи бугарски захтеви управљени противу: Срба и Грка. Међутим Срби су наши савезници и дивно се боре за општу ствар а Грци су наши пријатељи, који су увек готови да се ставе на нашу страну, док Бугарска посведочава своју најблагонаклонају неутралност у корист наших непријатеља. Бугари траже македонске територије, које некада нису припале Бугарској и које Бугарска није никада била заузела а међутим не трже Тракију, коју су већ били освојили и заузели. Како контрадикција између ових два тачања и уверавања бугарских о својем пријатељству нама! Бугарски захтев, да поврате у Македонији све оно, што су изгубили у 1913. год., неучинив никоме никакве услуге, не може се усвојити. Излишно је борити се сад овде против Србије, којој је наша помоћ унапред осигурана. Софија треба да буде убеђена, да је у интересу бугарске ствари, да се врати политици лојалној, политици споразума и политици узајамног попуштања.

РАБОШ

Како се земља окреће

Већ и деца мала знају да се земља у 24 часа окреће око своје осовине један пут. Међутим има људи, који не верују да се земља окреће око своје осовине. На пр. Тоша Беџ резонује овако: „Сви учевци тврде да се земља окреће а ја опет влим да је то неистинито. Јер зашто не дсје Алексицац у Београд никако?!

Андре колар

Свако место у Србији има по једног оригиналног човека, кога обично називају типом те вароши. Ти су типови и сувише оригинални и са свје духовитости привлаче велику пажњу целог света у том месту.

То су махом пријатни људи и уживају симпатије своје околине. Они не знају за увреде јер се готово никад у животу не валуте. Свој посао отправљају увек са пуцо радости и воље а у слободним часовима, ту они репродукују своје особане.

Сваки радо седи у њиховом друштву, чак се више пута и грабе ко ће за њиховим столом сести. Ти типови симпатични су највише због тога што они не знају за пакуост и злурадост, они једино

Ужасне ствари

— Афера са опанцима —

„Радничке Новине“ под насловом „Афера са опанцима“ доноси чланак, који ако одговара истини, мора заболети срце нас, који волимо ову земљу и који за њу подносимо све жртве.

Чланак гласи:

„Из кругова блиских ангелистижу све ужаснији гласови. Откривена је читав систем злоупотреба. Међу лиферантима налазе се тзв угледни људи, па су ту помешани и неки угледни поштитари, блиски рођаци, па чак и госпође!

Суштина злоупотреба није само у томе што готово сви страни опанци издати по магацима, око (350 000) триста педесет хиљада пара, не одговарају условима уговора: у мери и изрци, већ је нарочито још и то: да велики проценат румунског опанка и није рађен од природне коже, већ од неке смесе која изгледа да је направљена кувањем старих каљача!“

Ако ово одговара истини, онда је ова превра гора и од злочина и кривце одмах треба за колац.

Барон Буријан

— Министар док се не нађе бољи. —

ПАЗИЗ, 9. Јан.

У овдашњим политичким круговима однедавно се граф Берхтолда није изазвала велико интересовање, јер је овде владало већ уверење, да политику монархије не води Берхтолд већ Бетман Холвег, такође ни долзак барона Буријана за шефа спољне политике у монархији није изазвао велико интересовање. У париским дипломатским круговима верују да је Буријан по нужди, и да ће он одступати одмах чим се нађе погоднија личност.

Према вестима, које су стигле изгледа, да ће аустријско министарство ускоро дати о-

уживају у племенитим осећајима и хуманим побудама.

Често пута сам добијао рукопис из Краљева од мојих пријатеља који ме моле да „метнем у новине нашег мајстор Андру колара.“ И ево ја сам овога пута решио да у кратким потезим опишем нашег Андру, који припада горе поменутој категорији типова.

Мајстор Андре је човек средњих година, коштуњаве природе, његови пријатељи га зову обично: „младићу“. Он је добар и вредан радник. Велики је непријатељ новца а пријатељ шљивовице. Шљивовицу пије у циљу дезинфековања свога организма, као што он вели, шљивовица трује све кужне бакциле. Али заго Андре није пијаница, нити је икад био пијан у животу.

Ујутру чим устане, сврати у кафану код „газда вола“ (кафана код вола) убије по један фењер шљивовице и тек

ставку и да ће на место Буријана доћи граф Тиса.

Бомбе взде

— Оштећена Крупова фабрика. —

Депеше, латиране у Хагу, јављају да су савезнички ави-

јатичари бацили бомбе на Крупову фабрику у Есену. Незна се количина штете, коју су они могли нанети. Савезнички авијатичари такође су бацили бомбе на железничку станицу у Остенди, која је била јако оштећена. Више немачких војника погинуло је, али међу жртвама нема ни једног грађанина.

шо неколико дана: А има дана када у опште и не добајају новине.

Како смо извеште г. Драшковић је свечано обећао посланицима да ће предузети енергичне мере да једном та неуредност на пошти искорени, али као што видимо слабе вајде од тога.

Једно од овога двоје: или г. Драшковић најје хтео послухати жалбу посланика, или г.г. поштари нису хтели послухати наредбу свога министра.

У сваком случају — пуца по нама.

Једна велика потреба

Ми смо већ један пут скренули пажњу надлежнима, да је цео Булбудар и онај крај Смедеревског Ђерма остао без воде из водовода. Како јунарска вода шири највеће заразне болести а у њој је поглавито и легло тифуса, од које су болести пала у постељу два лица из тог краја, то је неминовна потреба да се горе поменути крајеви снабду што пре водоводом.

Да смо поручили цели за цео водовод из Нове Селандије за ових шест месеца би дошао већ материјал у Београд.

Г. Управник Водовода и Централне има реч!

А после њега ми опет.

После шест месеца

Данас је равно шест месеца од како је објављен указ о мобилизацији српске војске. И данас, после шест месеца остао је status quo. Аустрија није успела ни после шест месеца да заузме ни једно парче земље толико велико, колико сто на коме пишемо. А казала је да ће нас прегазити за два дана!

Радионица рубља

„Коло Београдских Милосрдних Сестара“ отпочело је поново рад и моли г-ће и г-ђице, које би желеле да се приме израде рубља за рањенике, било у самој радионици или код својих кућа да се изволе обрадити „Колу“ у згради „Учитељског Дома“.

код Милана у „Европу.“

— Брате Милане, оди дер овамо да видимо шта ми је она слепица Кристина послала, отпоче Андре Милану говорити.

Гости, који су седели у близини Андриног стола, посматраху с највећом тошћу отварање кутије.

Андре густирајући отвара сандуке и кад даје оклопац, мишеви појурише преко сандучета на сто. Ко стена седео је Андре и смешећи се добаци: „знао сам да ме нека будала исмајва од куда ја слепец да чекам понуду и аманети од слепице горе од мене!“

За тим се окрен Милану и рече: „сад можемо да смажемо по један фењер шљивовице је, је ово и твоје масло.“

Сви прснуше у смех добацујући епитете Андри.

Једнога дана послали су му

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Разрешени официри

Последњим указом Њ. В. Престолонаследника Александра разрешени су од дужности резервних официра: пешадиски капетан П. Кл. Цемел Бег-Љубовић и Милорад Логајић пешад. поручник и полицајски чиновник.

Лондонски комитет

Лондонски комитет за помоћ српским рањеницима и ратним страдалницима набавио је и послао следеће ствари за наш Цовени Крст:

Ћебади за 10.000 д. у злату, санитет. збоја за 12.500 дин., гилса 2.500 дин., чаја и бисквита за 3.750 дин., стерилизатора за 2.500 дин., вате за 2.500 дин., хируршких

инструмената за 3.750 дин., платна за 12.500 динара.

Реактивиран

Др. г. Светозар Арсенијевић, резервни санитетски пуковник преведен је у активну службу са истим чином.

За српску војску

У Одесу је стигао капетан Гаршин, члан свате руске краљице удове, који спроводи у Србију тринаест вагона санитетског материјала и тоглог материјала за српску војску. Сав тај материјал је прикупљен у Петрограду.

У Одеси је капетан Гаршин узео собом још 150 п. да истог материјала, који је прикупљен у Одеси.

Неуредност на пошти

Жале нам се читаоци са свих страна, а нарочито претплатници да лист не добијају

онда почиње да ради.

Сељаци и землоделци доносе кола и точкове на оправку. Андре никад не одбија своје муштерије. У случају да је запослен каквим другим послом он би онда муштерији казао: „теди брале, очекни мало направити ти ја то за час. Што се тиче плаћања за то је бар лако: отићи ћемо код газда вола, смазаћемо по три деци шљивовице и ту ћемо се погодити. Вљда ћу ја те паре носити са собом у гроб.“ Андре је одевен лако. Једна мајсторска зеленкаста кецеља, наравно чиста и читава, покрива његов прслук а панталоне. Рукави од беле кошуље загнути, а на ногама папуче. Главу, дипломатску, покрива му јагњећа шубара. Било кише или снег он се увек појављује у тој тоалети.

Његови добри пријатељи и другови, праве доста шале с њим и на његов рачун. Врло

је интересантан и оригиналан у таквим моментима због тога, што он сваку шалу, која има да се направи на његов рачун, унапред сазна и прави се као да ништа о томе не зна.

Нека траварка из Рачаца, оближњег села код Краљева, спакује једног дана у једну кутију два велика пац ва и пошље му преко поште као аманет. Писмоноша јави Андри да има један аманет на пошти за њега показујући му упутницу за исти.

Андре знајући да он нема такву породицу која би га обрадовала са каквим презентом дуго се размишљао: да ли да иде на пошту или да не иде. Али на једанпут му паде на памет, да има повише даљних рођака, и може бити, да се нека наша од ових и хтела је да га обрадује. Најзад се реши и оде на пошту.

После пола сата Андре, враћајући се са поште сврати

† Свет. Ранковић
У Крагујевцу је преминуо Света Ранковић полицијски писар начелства округа крагујевачког. Пок. Света је био добар друг и ваљан чин викар Бог душу да му прости!
Моли се
Сваки онзј који би ма шта за о Илији Ранковићу, медиционару и рез. нешал. п по ручнику да јави уређништву „Правде“.

Преминуо
Љубомир Михаиловић, дугогодишњи деловођа фирме Михаила И. Обрадовића, из Београда, после кратког боловања, преминуо је 5 овм-ца у Нишу, у кући свога брата пуковника г. Милоша Михаиловића, команд тешке артил. II армије и Бог сахрањен у нишком гробљу.
Бог да му душу опрости.

Србију 15 августа 1914 год. Овај је датум по новом.
Од Брезјака десно остаје село Недељича а у лево остаје Кореница; сва су ова села тако растурена раштркана да им је тешко наћи границу, или да знам која је кућа у ком селу.
Кад смо стигли у Брезјак предузео сам једну малу анкету по овим селима. Шта сам видео описаћу ниже, али за село немојте ме питати јер право да вам кажем, а и као што сам вам већ рекао, незнам која кућа ком селу припада.
У једној кући наишао сам на мајку и ћерку заклане на кревету. Из причања неких дознао сам да су их заклали пошто су над њима задовољили своје животињске страсти.
Видео сам једну женску којој су обе сасе одсеченз, а која је још била жива али од речи само је могла да изговори „Бог им судио“. По свој прилици она је уграо и умрла јер су јој муче биле велике.
Наишао сам у једној кући на једну женску необично лепу, по њеном лицу изгледала је да је била девојка и лежала је заклана, мртва на поду. Дојке су јој биле прободене, па онда лева рука утурена је била до појаса, а поред ње је се опајало пуно трагова извршене похоте.
У једној кући наишао сам једно изчерчено дете и на сва четири дувара окачен по један черег.
У једној пак кући наишао сам на нешто од свога селу још страшније, на приказ који је и мени натерао сузе на очи, премда ја на све гледам потпуно хладно.
На поду лежи заклана мајка и дете од 4-5 год. а поред њих иде једно мање дете од 2-3 год. и непрестано гурка мајку, плаче и виче „нано“. Зар има што год страшније од овога? Па зар има што год тугаљивије и зар има што год срамније од овога? Та ово мислим нису били у стању да ураде ни Асирци. Па што нису заклали бар и овог јадног јадника, него га оставили да се мучи и да не да мира и мртвим костима материци да се одмарају.
Са овим се завршује моја мала анкета по овим селима. Сутра ћу можда и преку сутра предузети другу по селу Кореница, шта будем видео записаћу, а сад одох да спавам уморан дугим маршем од Зављачке, и приказима које сам гледао.

Београд под Аустријанцима
— Долазак Аустријанаца. —
Свој тој полицији била је дужност да хвата сумњиве људе, да обилази варош и да отвара куће и тражи оружје, што су они врло ревносно чинили. Немз куће и дворишта у коме нису улазили. Куће пак, које су нашла затворене отворали су калаузима, а када то није помогло развијали су врата и дању и ноћу.
Под видом да траже оружје, све су боље куће отворили. Собом нису дању ништа односили, већ су само разгледали има ли што скупоцено да се придигне. Ноћу, када је сваки Београђанин после 7-8 час. у вече морао спавати, ти полицијски органи долазили су понова у тим кућама и до зоре односили све, што им са допало. Тако је то трајало 8 дана и ноћи.
23 новембра, када је први трамвај стао пред „Паризом“ на Теразијама, официри су се начичкали по њему. Узели су собом и директора трамваја г. Е. Бисерса. Јдан капетан прво се научио да управља кочицом. Јдан аматер са апаратом намештао се да ухвати снимке за биоскоп. Г. Бисерс кад је то видео, побеге са предње платформе у дну трамваја, завијао цигару и згурио се у угао. Најзад је трамвај пошао, па опет враћао, и тако неколико пута,

Немачка и Холандија

Холандија протестује

РИМ, 10. јануара.

Полузванично јављају да ће холандска влада тражити у Берлину обавштења поводом прелазца цетелина преко холандске територије. Према једном телеграму из Амстердама, пруска варош Емерих на холандској граници добила је један пук пешадије као појачање.

Слика аустро-маџарске културе (?)

— ИЗ ДНЕВНИКА НИКОЛЕ КОРНИЋА —

II.
Ово село или варошица шта ли, има неколико кафана, бакалница и других дућана, али је ово сад све празно, све испретурано и разутуано. Врзта остављена, прозори полупани а ствари све до најситније однешене. У ов м малом али дивном месту, има врло лепа школа; али ни ова ниј поштеђена од пљачке „цивилизоване“ аустријске војске. На уличној калдрми поред саме школе, стеји гомила разбацаних књига, школских и из ђачке књијнице, и осталих школских потреба, што најизразитије говори — казује колико „културна“ аустријска војска поштује просвету. Али су и платили! Јаребицама је опљачкано; али је за наплату задржало тисуће лешева непријатељских војника и многобројну војничку спрему и муницију. Озде у

Јаребице и њеној околини као и путем за Брезјак, наиђох на прве трагове непријатељског павичног селства. На сва стране посејани мртви војници, тако, да је се престо поле усмрдело, а Јадром још тече крв. Пут закрчен лешевима људским и сточним; кадрама, колима и војничком спремом; лепе ливаке и крај пута шарене се од шињела ђебзди и ранаца — телџака. Тако стигосмо и у Брезјак. Брезјак је село на самом државном друму који води од Вољева за Лозницу, обухватило је обе стране друма а границе му незнам, јер је веома раштркано. Кад се иде за Лозницу, остаје са леве стране попова кућа а са десне општинска кафана. На вратима попове куће која се отварају према друму, стајало је крупним словима написано: „силна аустроугарска војска уништила је

преко поште оштампане плакате: „Андро Константиновић закупац погребног предузећа у Краљеви.“
Кад је Андро добио ове плакате он их је стрпао под кеџелу и кад би дошао у друштво, које му је послало анонимно те плакате, он би онда у место своје визит карте, извадио плакат и пружајући их друговима рекао би: „ете ја постадох и закупац мртваца!“
Пре објаве рата Андро је долазио и у Београду да осети и он мало како је то живети у „мору људскога живота.“ Сео је у трамвај на углу Александрове улице и Теразија и одвезао се до на гробље. Кондуктер објављује да је то последња станица и да трамвај не иде дзље. Андро разрогачио очи и посматрајући кондуктера отпоче:
— Следче, што си ме довео у гробље имам ја то и у

Краљеви нећу ваљада да уживам на гробљу. Вози ти мене брата негде на шљивовицу, макар ја платио и за мене и за тебе.“
Кад се врагио у Краљево причао је својим пријатељима о жавзту у Београду и највише га је зачуђило како онај сални свет не залута него сваки то нађе свој квартир. А пошто се у Београду и ноћу не спава, то се он непрестано у чуду пита:
— Кад они свет у Београду спава!
Сад у овом моменту Андро сигурно седи код газда вола и пегла шљавовацу.

Кад се завршује моја мала анкета по овим селима. Сутра ћу можда и преку сутра предузети другу по селу Кореница, шта будем видео записаћу, а сад одох да спавам уморан дугим маршем од Зављачке, и приказима које сам гледао.
У Женеву у Швајцарској установљена је међународна информациона агенција за ратне заробљенике и интернирана лица. Адреса је ове агенције: Agence internationale de renseignements pour les prisonniers de guerre et les inter-nés. Genève. (Suisse). На основу тач. 4 чл. 11 опште поштанске конвенције, кореспонденција заробљеника или интерниран. лица предата пошти непосредно или преко извештајних бироа, ослобођена су плаћања поштанских такса.

„Славији“. Аматер је тада стао пред „Таково“ и снимао свет по улици, „Москву“. порушио Викторовићеву апотеку, биоскоп. Други аматер пред „Москвом“ снимао је два томобила пуних официра, један лебео ваши официр, гариш у црвеној шајкачи и црвеном као крв мундиру непрестано је махао сабљом седећи на осталим официрима у аутомобилу, а неколико вода војнага марширала крај њих. Сви се она драла и певала. То је то трајало из дана у дан.
Неће проћи дуго времена када ћемо моћи видети те измотације аустријске Београд у биоскопу, јер зато нарочито и хваћене њихове снимке, да би Европа видела њих у Београду, биоскопима.
Трамваји су радили од „Стоменика“ до „Славије“ и „Савинца“; Краљ Александар у улици до Смедеревског Бртва, до Новог Гробља и Тарском улицом до електричне фабрике. У њима су возали само аустријска официри и војници бесплатно. Један грађанин није пуштао у трамвај. Првих два дана трамваји су пратили страже од два војника, а доцније су зврјали трамваји, без страже, по цео дан до 5 час. у вече, готово увек празни.

Последње вести

Борба до истребљења

ПРИЗ, 9. јануара — Напад цетелина на енглеску обалу имао је ту последицу, што је појачао борбу Енглеза против Немачке и уверио цео енглески народ о томе да је потребно разрушити немачко царство и учинити све жртве како би немачка војска била сломијена.

На Висли

Петроград, 9. јануара. — На десној обали доњег тока Висле, у пределу реке Падокоржеле и источније, наше трупе непрестано у долиру са непријатељем. Било је број секундарног значаја на левој обали Висле и на Дујеву, где нису донеле битних измена. Као и обично бало је канонар и пушчане паљбе на извесним тачкама. У Буковина се концентришу знатне аустријске снаге.

Са француских фронтоба

Париз, 9. јануара. — 8. јануара близу часа наш ток од 77/75 мм изненадио је и распрштао грманска оделена пешадије. Наша тешка артиљерија ућукала је немачке батерије и бомбардовала са успехом различне одеве и ровове непријатељеве. Код Бери о Бак један ров, који смо морали евакуисати услед јаког бомбардовања понова смо заузели и заробили смо војнике.

Жамети ка Белгијанце

Копенхаген, 8. јануара. — Јављају из Брисела, да је главни гувернер Белгије зивео нарочити поре на све имућне белгијанце, који су напустили земљу. Ако се не врате до 28. фебруара све ће добзглице има и да плаће десетоструку таксу од које ће се половина употребити у општу корист а друга половина у корист главног гувернера.
Швајцарска појачава трупе ка граници
Париз, 9. јануара. — Телеграми из Швајцарске јављају, да су услед неизвесности ситуације швајцарске трупе на граници појачане на неколико места.

Платплата на „Стражу“
стале један динар месечно

ИЗВЕШТАЈ

Са вечери „Црвеног Крста“

Крушевац, 2 јан. 1915.

Изабран погодан моменат за привређивање вечери био је одличан, и зато је довео доста прилога у 701 динара, а то је за Крушевац, ако хоћете, и много. Али, томе је припомогло, што овае има доста београђана, који свуда предлаже, и који су свуда у већини, при свима концертима, као и у позоришту. А друго, што у очи Нове Године није било никојих других забава, изузев биоскопа, на који боља публика и не полаже.

Вече је отворила г-ђа Славка Челаковићева, учитељица са рецитацијом „Пролога“ из комада „Наша историја“ од г. М. Расинског. При самој појави г-ца Славка је поздрављена аплаузом, а на свршетку је поздрављена и изазвала. У главном, госпођица је лепо рецитовала, и јасно са врло мало треме, у почетку, као што то већ обично бива са онима, који први пут изилазе пред публику, и пред многобројним слушаоцима, као што је било ове вечери. Госпођица је изгледала дивна, плава као небо, и са очима и лицем пуног израза, топлине, и гласом пуним пријатних нијанса. Из љубави према „Црвеном Крсту“ и она је дала свој скромни прилог срдечно и са одушевљењем, на чему јој и овом приликом хвала. Надати се је, да ће се госпођица одавати и при коме будућем концерту у корист опште ствари, (јер она и лепо пева) са којом песмом? Ми то очекујемо. Друга тачка, позоришни комад „Љубавно писмо“ од Косте Трифковића, извели су на опште задовољство чланови позоришта „Јоаким Вуч“ они су се утркивали, ко ће што боље своју улогу одиграти, из чисте љубави према општој ствари. Ја суделовачница овде највећујем топло признање на њиховом прилогу.

Потом је настао музички део од 10 тачака: „Марш XIX класе“ од Бродила; валцер: „Анђео љубави“ од Валдтајфела; увертира „Јурмуса и Фатима“ од Јенка; „Српска фантазија“ за виолину од г. Јована Фрајта — соло свирао г. Војтех Фрајт; потпури из опере „Кармен“ од Бизе а; марш „Српска зора“ од Андрејевића Аустралијанца; валцер „Брин“ од Аррига; „Вијанески концерт — Димот“ свирао за виолини. Војтех Фрајт, уз пратњу г. Јована Фрајта; увертира „Мамашова палата“ од Татела; марш „Хејдук Вељко“ од Реша. — Све тачке су изведене са прецизношћу и пажњом, и публика их је са живим интересовањем и задовољством саслушала, дајући израза у

репетицији извесних тачака. Нарочито је привукла пажњу „Српска фантазија“ од г. Јована Фрајта и „Вијанески концерт Д-мол“, које је извео са виртуозношћу г. Војтех Фрајт, који се, тако рећи, пред рат, вратио са конзерваторијума, и показао, у тако младим годинама неочекиван успех. Можемо се надати, да ћемо у њему имати ретког виолинисту — виртуоза. Браћа Фрајт су позната српској публици и из Београда, а један од њих г. Јован Фрајт, и са својих, (за године у којима је,) и леких композиција. Једну од њих и ове вечери је дао, која је наишла на опште допадање. Ових десет тачака музичког дела свршене су до 12 часова по ноћи. Тада је угашена светлост, и из те таме имала је да се роди Нова Година 1915 год. И кад су сва срца заспала, не видећи једно друго са илузијом онога што има доћи, проломно је ужасом таму и поноћ мртвачки марш од Бетовена, који је одсвирао на клавиру г. Јован Фрајт. Са језом од онога што одлази, ћутањем без речи, и пригушеним дахом, саслушан је овај последњи ропац кржаве године 1914 г., и тада, на једном блисну светлост нових дана, и оркестар грмну прво нашу химну, па онда редом све савезничке химне: руску, француску, црногорску, итд. а одушевљена публика је уз свирање и сама певала и клицала.

Тада, у томе часу, кад се је родила нова година била је последња, па и прва тачка м-ја, и поздрављајући нову годину 1915 говорио сам „Борбу“, глорификујући непобедност наше војске и славу нашег оружја, изнев борбу у прошлој години и ону, која би настала у овој 1915 год.

М. Николић-Расински.

„Монитор“

У слици и речи може се добити код „Страже“

Жуди се један млад човек за шофера или шоферског помосника. Обратити се уредништву.

7 —3

Кушачовића дигерска апотека

отворена је. Скреће се пажња г. апотекарима да пошаљу свога курира што пре за дрогеријску робу, јер је лагер на измаку. **Продаја само за готово.**

5 —4-5

Ужичних производа и других ДЕЛИКАТЕСА

ПРЕПОРУЧУЈЕ РАДЊА

ЈОВАНКЕ ГРУЈИЋ

Сремска улица до кафана „Мали Војник“

Нарочито препоручује увек све кег печења, кобасица, ементалер, сел-фаладе, дебрецинера, шунке, сла-ни, сира (кашковаља), српског тира, из нових крајева. Такође има довољну количину природног вина и ракије. Цене су солидне, а услуга у свему брза и тачна.

10 —22-

ОБУЋАРСКА РАДЊА

Браћа Марковић

пона је реновирана и отворена у истом локалу Краља Милана — Терезије број 35 и препоручује своје велико стовариште мушке, женске и де-чије обуће;

НАЉАЧЕ МУШКЕ, ЖЕНСКЕ, ВИСОКЕ и ПЛИТКЕ.

4 9-10

Кутије на продају

Имам празне кутије у разним величинама и продајем јевтино.

Јелена Милкић, модискиња

КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА БР. 1.

11 2 3

Јелена Милкић

МОДИСКИЊА

Извештава своје муштерије да је понова отворила своју радњу и да зимеке шешире продаје по врло ниској цени.

10 2-3

ПЕЧАТОРЕЗАЧКА РАДЊА ИЗ БЕОГРАДА

Миљка Ерленбајна

Обреновића улица преко пута „Руског Цара“ у Нишу

прима поручбине печата и штабиља. Гравира златне и сребрне ствари, израђује брзо и солидно по умереној цени. На захтев шаље своје илустровани ценовник.

9 2-10

Колонијална деликатесна радња

„Гранд Пасаж“

Отворена је и има увек свежу робу

14-14-196

Шлеског угља

првог квалитета динара 7.50 сто килограма са пол-возом, може се добити на стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (бара Венеција). Новац се полаже код Српске Банке преко пута гвожђарске радње Ранка Гђеца на Сави.

Црвени Крст

моли за поклоне: новаца, душека, гаћа, чарапа, сламарица, кошуља, јоргана, јастука, пољава, ћилима, шареница, пешкира, марама, назу-вица, опашака, ципела, анула и посуђа.

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД Космајска улица бр. 22. БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничних карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевен са најмоћнијим новим словима, шарамма и лицијама.

Штампарија је снабдевена са четини штампарске машине и две СЕЦ МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао изградити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чнста и брза, — Цена умерена.